

Το Άγιο Πνεύμα και οι αποδείξεις για το Θεό (π. Ανδρέας Αγαθοκλέους)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

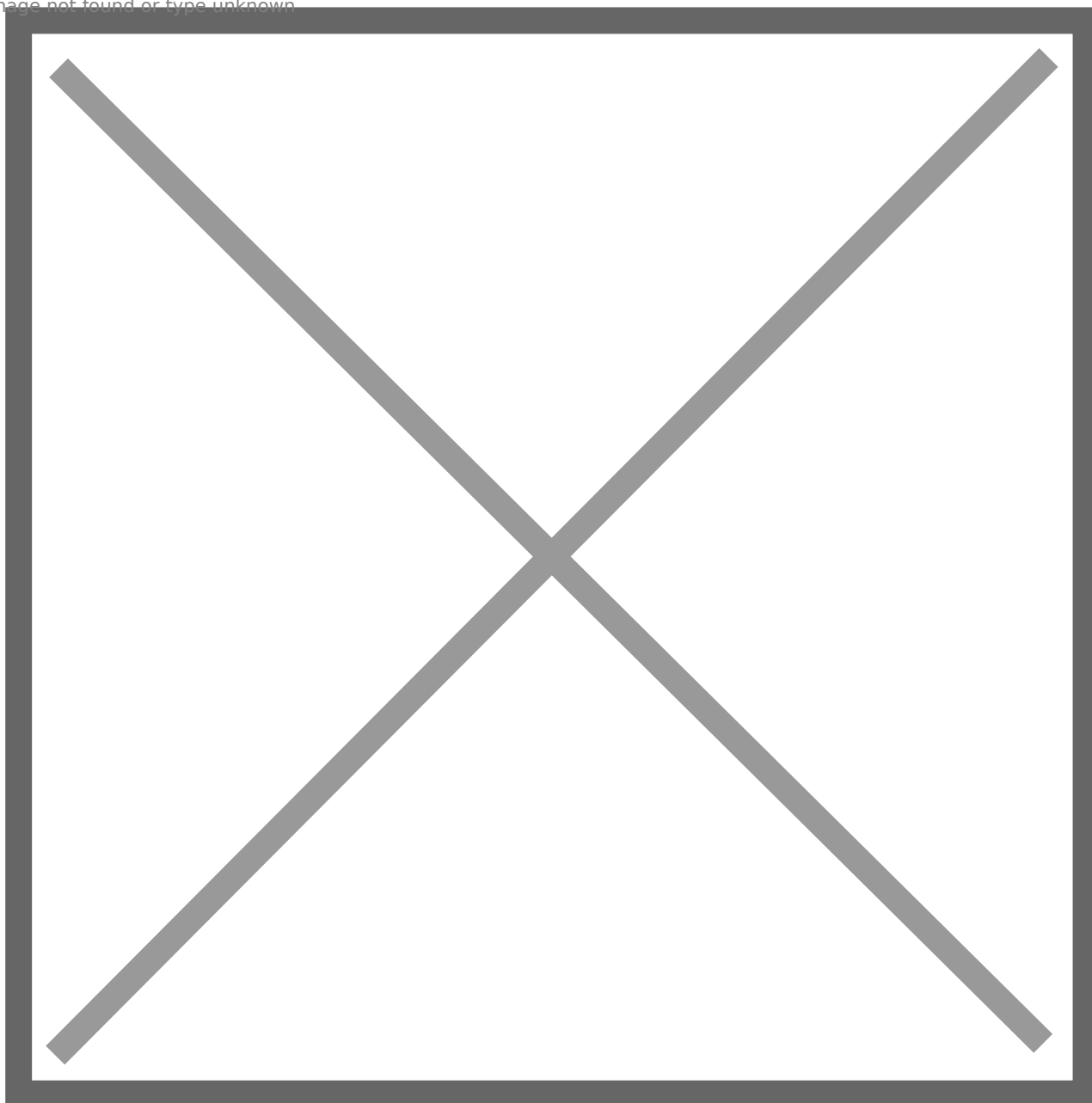

Το Πάσχα είναι η «εορτή των εορτών», η βάση της πίστης μας στο Θεανθρώπινο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, ο οποίος νίκησε το θάνατο και μας χάρισε αιώνια ζωή. Παράλληλα όμως, η Πεντηκοστή είναι επίσης σημαντική αφού αποτελεί τη βάση της Εκκλησίας.

Το Πνεύμα το Άγιο «εν είδη πύρινων γλωσσών», έρχεται στους μαθητές του Κυρίου, πενήντα μέρες μετά το Πάσχα, τους δυναμώνει και τους χαριτώνει, για να επιτελέσουν το έργο της διάδοσης του χαρούμενου μηνύματος του Χριστού σε όλα τα έθνη.

Πώς να εξηγήσεις την ύπαρξη της ψυχής, η οποία ζωογονεί το φθαρτό σώμα; Πώς να εξηγήσεις το Άγιο Πνεύμα που «όλον συγκροτεί το θεσμό της εκκλησίας»; Η ύπαρξη της ψυχής στο σώμα και η παρουσία του Αγίου Πνεύματος στην Εκκλησία φανερώνονται μόνο από τα αποτελέσματα.

Image not found or type unknown

Αυτό τελεί τα μυστήρια και μεταδίδει τη χάρη, ώστε να αγιαστούν οι άνθρωποι και η κτίση.

Αυτό κάνει κάποιο μέλος της Εκκλησίας και παιδί του Θεού με το βάπτισμα.

Αυτό μας δίνει τα χαρίσματα του με το μυστήριο του χρίσματος, ευθύς μετά τη βάπτιση.

Αυτό μας συγχωρεί τις αμαρτίες μας με τη μετάνοια και την εξομολόγηση.

Αυτό μεταβάλλει το ψωμί και το κρασί σε σώμα και αίμα Χριστού «εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον»

Αυτό χειροτονεί τους κληρικούς για να τελούν τα μυστήρια.

Αυτό φωτίζει τους ποιμένες για να μιλούν και καθοδηγούν «προς σωτηρία» τον πιστό λαό.

Αυτό μεταποιεί το μέσα μας σκοτάδι σε φως.

Αθόρυβα και ουσιαστικά υπάρχει στον κόσμο για να παρηγορεί, να δυναμώνει, να θεραπεύει, να μεταμορφώνει, να αγιάζει, να οδηγεί όποιον στο βάθος της καρδιάς του ποθεί και δεν υποκρίνεται, άσχετα από την αδυναμία του.

Ο Χριστός, την τελευταία νύχτα της επίγειας ζωής Του, είπε στους μαθητές Του και δια μέσου τους σε όλους τους μελλοντικούς μαθητές Του: «*Δε θα σας αφήσω ορφανούς, θα ξαναέρθω κοντά σας*» (Ιω. 14,18). Αυτό πραγματοποιήθηκε με την έλευση του Αγίου Πνεύματος. Έτσι, ο Χριστός, εν Αγίω Πνεύματι, είναι μαζί μας, διαλέγεται, μας φροντίζει, νοιάζεται, μας πονεί, μας αγαπά, συμπορεύεται και συνωδύνει.

Σε μια εποχή που ο πόνος κυριαρχεί και η λογική θέλει αποδείξεις για να βεβαιωθεί για τον «*ανέκφραστον, απερινόητον, αόρατον και ακατάληπτον*» Θεό (Θ. λειτουργία) και για την πραγματική Του αγάπη, πώς να πείσεις ότι «ο Θεός αγάπη έστιν» κι όχι απλά ότι υπάρχει ως μια «*ανώτερη δύναμη*»;

Όσο «*λογικά*» και να αποδεχτεί ο άνθρωπος την Αλήθεια του Ευαγγελίου, όσες «*αποδείξεις*» και να του παραθέσουν, αν το Άγιο Πνεύμα δεν αφεθεί να του μιλήσει, όλα είναι «*εις μάτην*».

Μια καρδιά που προβληματίζεται με ταπείνωση, που είναι ανοικτή σε κάθε αποκάλυψη, χωρίς θρησκοληψίες και φαντασιώσεις, και που είναι αποφασισμένη να κάνει αλλαγή όταν βεβαιωθεί, είναι ταυτόχρονα έτοιμη να δεχτεί το Άγιο Πνεύμα στο χρόνο που θα θελήσει Εκείνο να έλθει. Τότε πείθεται χωρίς αποδείξεις και ζει χωρίς αμφιβολίες, γνωρίζοντας εμπειρικά την αγάπη του Θεού που καλεί σε σχέση αγάπης με τον ίδιο και όλο τον κόσμο.